

[Hanne Reintoft.]

fantasi kan ikke skade, hvis dette samfund skal udbygges i demokratisk retning og ikke, sådan som denne regering ønsker det, i stigende grad bureaukratiseres.

Socialministeren (Nathalie Lind): Jeg vil blot i anledning af den diskussion, der har været, og hr. Niels Mørks udtalelser om, at vi ikke fortsat kan køre videre med de lave dagpenge, og bemærkningerne om, hvordan en kommende ordning skulle finansieres, dels ved større statsbidrag, dels, som det er antydnet, ved større arbejdsgiverbidrag, have lov til at nævne et par tal.

I det forslag til tillægsbevillingslov, som lige er fremsat, vil man kunne se, at der for 1970-71 var en bevilling på 237 mill. kr. til dagpenge udgørende statens tilskud, men at man på tillægsbevillingsloven har været nødt til at søge yderligere 234 mill. kr. til dette formål, altså næsten en fordobling af statstilskuddet. Jeg synes, dette må ses i relation til, at den sygeforsikringslov, vi har haft hidtil, har haft som udgangspunkt, at staten skulle betale $\frac{1}{6}$, mens resten skulle betales af arbejdsmarkedets parter.

Da vi fik gennemført forbedringerne med virkning fra 1969, ophævede vi ganske vist denne bestemmelse om fordeling på bestemte brøker, og vi satte ikke noget andet tal ind, men det, man havde beregnet og forudset dengang, var, at parterne skulle betale den ene halvdel og staten den anden halvdel. Den udvikling, vi har oplevet, har givet til resultat det, vi har set, at i dag betaler staten til lønarbejderordningen ca. $\frac{2}{3}$, mens parterne selv kun betaler $\frac{1}{3}$, og det var dette, der var baggrunden for, at man fra regeringens side sagde til arbejdsmarkedets parter, at de kommende forbedringer måtte de selv være med til at betale. Jeg synes sådan set, at man kun kan beklage, at arbejdsmarkedets parter har prioriteret ferieforlængelse eller arbejdstidsforkortelse eller andre forbedringer højere end større ydelser til de syge.

Ordføreren for forslagsstillerne (Niels Mørk): Selv om det mest var negative bemærkninger, der faldt i relation til lovforslaget, vil jeg gerne takke for de bemærkninger, der er fremsat.

Hr. Simonsen var inde på, sådan forstod

jeg, at det ikke ville være realistisk at ophæve karenstiden. Deri kan jeg ikke være enig med hr. Simonsen. Den er stort set ophævet i Sverige og har været det i nogle år. Hr. Simonsen er bange for misbrug, når man ophæver karenstiden, men de oplysninger, jeg har fra svensk side om erfaringerne dér, viser, at misbrugene i hvert fald ikke er større dér, end man har regnet med her, og ikke større end inden for andre grupper, hvor der ingen karenstid er. Det, der er tale om her, er jo også sletning af et skel: på den ene side lønarbejdere, på den anden side funktionærer og tjenestemænd, som har fuld erstatning under sygdom.

Den omstændighed, at arbejdsmarkedets parter under overenskomstforhandlingerne ikke har lagt så stor vægt på en forbedring af sygedagpengene, skyldes vel, at man i disse overenskomstforhandlinger må køre de lettest opnåelige krav igennem, og det er sandsynligt, at det havde været nemmere at komme til enighed om en forhøjelse af ATP-bidraget end om en forhøjelse af sygedagpengene. Dermed er ikke sagt andet, end at i hvert fald den ene overenskomstpарт, LO, er stærkt interesseret i en forbedring af sygedagpengene og har været det længe.

Hr. Erik Hansen (Ålborg amt) var inde på, at de selverhvervende i mange tilfælde under sygdom ville være dårligere stillet end lønarbejderne. Lad mig sige det på den måde, at hvis det er sådan, er det faktisk deres egen skyld, de har jo mulighed for igennem den frivillige sygedagpengesikring, også med statstilskud, at sikre sig under sygdom.

Der har været talt om finansieringen, og flere af ordførerne har været inde på selve den merudgift, der er tale om, hvis lovforslaget gennemføres. Deroverfor må jeg henvise til bemærkningerne til lovforslaget; ministeren var også inde på det. Det fremgår af disse bemærkninger, at vi har den opfattelse, at produktionen og staten må bære en stigende andel af udgifterne, men der kan også blive tale om at indføre bidrag afpasset efter størrelsen af de dagpenge, den pågældende er berettiget til. Derved åbner vi altså mulighed for, at også de forsikrede skal betale noget mere, end de gør i dag, når dagpengene bliver forhøjet.

Men disse finansieringsproblemer er komplicerede, og derfor har vi i bemærkningerne